

Formanden:

Jeg foreslår, at lovforslaget går direkte til tredje behandling uden fornyet udvalgsbehandling. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

Første behandling af forslag til lov om ændring af lov om avancement og prisdæmpende aftaler.

(Lovforslag nr. 164. Fremsat 27/1 76).

Formanden:

Sammen med denne sag foretages de under punkterne 7-9 på dagsordenen opførte sager, nemlig:

Første behandling af forslag til lov om ændring af lov om begrænsning af udbytter og vederlag m. v.

(Lovforslag nr. 165. Fremsat 27/1 76).

Første behandling af forslag til lov om ændring af lov om pengeinstitutters rentemarginal.

(Lovforslag nr. 166. Fremsat 27/1 76).

Første behandling af forslag til lov om ophævelse af lov om pengeinstitutters rentemarginal [af Glistrup m. fl.].

(Lovforslag nr. 148. Fremsat 16/1 76).

Lovforslagene sattes til forhandling.

Handelsministeren (Erling Jensen):

Jeg skal blot ganske kort på regeringens vegne afvise det af hr. Glistrup m. fl. fremsatte forslag til lov om ophævelse af lov om pengeinstitutters rentemarginal og henvise til den motivering, der ledsager regeringens forslag om fortsættelse af denne lovgivning.

Robert Pedersen (S):

Socialdemokratiet anser de tre love for forudsætningslove, idet de var med blandt forudsætningerne for indgrebet i arbejdsmarkedets overenskomster sidste år. Når disse love skulle tages op til revision efter kun at have virket et år, så var det, fordi det skulle være muligt at justere for uforudsete ting. Dette sker med de forslag om ændringer, som handelsministeren har fremsat, og som vi tilslutter os helt og fuldt.

Jeg vil gerne bemærke, at hvis de tanker om indkomspolitik, som har været fremme de senere dage, skal blive en realitet, så er det for socialdemokratiet meget afgørende, at man accepterer, at også andre omkostningsfaktorer end lønningerne bliver holdt i ro, og derfor er vi meget interesseret i den behandling, lovforslagene får.

Til hr. Glistrups lovforslag nr. 148 om ophævelse af loven om pengeinstitutters rentemarginal er der kun at sige, at det er lidt bemærkelsesværdigt, at man kun interesserer sig for de virkninger, det får for pengeinstitutterne, der efter min bedste overbevisning er dem, der bedst har råd til en omkostningsbegrænsende politik. Men det afslører jo, hvor fremskridtspartiet har sit hjerte.

Jens Peter Jensen (V):

Den gældende lov om avancement og prisdæmpende aftaler indeholder en revisionsbestemmelse. Denne bestemmelse har venstre hele tiden opfattet som en realitet og ikke blot som en formalitet. Venstre har derfor under de forudgående politiske drøftelser mellem de såkaldte forligspartier lagt vægt på, at der ved revisionen gennemføres sådanne ændringer, at loven bliver til at leve med også i den sidste del af lovens gyldighedsperiode.

Sådanne realitetsændringer findes der også i den højtærede handelsministers fremsatte forslag, hvorefter virksomhederne kan forhøje bruttoavancerne med de beløb, som er nødvendige til dækning af stigninger i lejen for virksomhedernes lokaler, i forsikringspræmier, i transportudgifter og i offentlige takster, som har fundet sted siden den 5. marts 1975.

Handelsministeren har såvel ved sin fremsættelse som i bemærkningerne til lovforslaget motiveret ændringerne på en måde, der svarer til, hvad venstre har fremført under de forberedende forhandlinger. Derfor skal jeg afstå fra yderligere argumentation.

Venstre er ikke særlig begejstret for en lovgivning af denne karakter. Mit partis støtte skal ses i lys af, at loven udgør en del af det lovkompleks, der sidste forår gennemførtes med det primære formål at forebygge, at en storkonflikt på arbejdsmarkedet kom til udbrud. Mit parti vedstår